

Sygn. akt IV W 1176/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kowalczyk

Protokolant: Agnieszka Kurzawska

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu: 25.10.2016r., 06.12.2016r., 23.03.2017r.

sprawy: **P. O.**

syna B. i E. z d. P.,

ur. (...) w W.

obwinionego o to, że:

W dniu 18 sierpnia 2015 r. około godziny 17:15 w W., na drodze publicznej, w ruchu lądowym na ul. (...) pomiędzy ul. (...), a ul. (...) naruszył zasady przewidziane w art. 24 ust. 2 PoRD w ten sposób, że kierując pojazdem marki F. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wyprzedzania oraz nie zachował bezpiecznego odstępu od wyprzedzanego rowerzysty, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

tj. o czyn z art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 24 ust. 2 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. „Prawo o Ruchu Drogowym” (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137, zm.)

orzeka:

1. Obwinionego **P. O.** od zarzucanego mu czynu uniewinnia;
2. Na podstawie art.118§2 kpw koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV W 1176/16

UZASADNIENIE

P. O. obwiniony został o to, że w dniu 18 sierpnia 2015 r. około godziny 17:15 w W., na drodze publicznej, w ruchu lądowym na ul. (...) pomiędzy ul. (...) a ul. (...) naruszył zasady przewidziane w art. 24 ust. 2 PoRD w ten sposób, że kierując pojazdem marki F. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wyprzedzania oraz nie zachował bezpiecznego odstępu od wyprzedzanego rowerzysty, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. o czyn z art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 24 ust. 2 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 sierpnia 2015 r. około godziny 16:45 M. S. poruszał się drogą jednojezdniową dwukierunkową rowerem wzdłuż ulicy (...), pomiędzy ulicą (...) a ulicą (...), mając na ramie roweru, pod miejscem montażu bidonu zamontowaną kamerę, celem rejestracji obrazu drogi jaką się poruszał.

Na nagraniu obrazu załączonym do akt sprawy przez M. S. zarejestrowane zostały pojazdy jadące z przeciwnego kierunku jak i pojazdy wykonujące manewr wyprzedzania roweru, którym się poruszał. Z zapisu obrazu zarejestrowanego w dniu przez 18.08.2015r. przez kamerę, umieszczoną na ramie roweru wynika, iż po upływie 1 minuty i 53 sekund przedmiotowego nagrania- widoczny jest pojazd koloru białego marki F. (...) o nr rej (...), którego kierujący wykonuje manewr wyprzedzania nie zachowując bezpiecznego odstępu od wyprzedzanego rowerzysty (protokół oględzin rzeczy- k. 10-11). Powyższe nagranie nie obejmuje swym zasięgiem osoby kierującej pojazdem marki F. (...) o nr rej (...) (zapis nagrania na płycie CD-R - k.3).

Z wydruku z bazy (...) (k. 14) wynika, iż pojazd marki F. (...) o nr rej (...) stanowi przedmiot własności firmy (...) Sp. z o.o. I/O w W.. Z treści pisma nadesłanego przez pełnomocnika (...) Sp. z o.o. I/O w W. wynika, iż pojazd marki F. (...) o nr rej (...) stanowi przedmiot umowy leasingu i na tej podstawie został przekazany w użytkowanie leasingobiorcy Kancelarii Notarialnej M. O. w R. (k.16).

Przesłuchany w dniu 29.09.2015r. (k.6) w charakterze świadka wykroczenia M. S. zeznał, iż bardzo często porusza się rowerem ulicą (...), pomiędzy ulicą (...) a ulicą (...). Świadek wskazał, iż na dostarczonym przez niego nagraniu zarejestrowane zostały pojazdy, których kierowcy wyprzedzali go nie zachowując należytej odległości. Wśród wskazanych przez M. S. pojazdów zagrażających jego bezpieczeństwu, świadek wymienił pojazd marki F. (...) o nr rej (...).

Przesłuchany ponownie w dniu 09.02.2016r. w charakterze świadka wykroczenia M. S. (k.9) uzupełniając swoje zeznania wskazał, iż do zdarzeń doszło w dniach 15 i 18 sierpnia 2015 r. W ocenie świadka wszystkie pojazdy przez niego wymienione w trakcie poprzedniego przesłuchania nie zachowały podczas wyprzedzania wymaganego przepisami odstępu, zaś on poruszał się rowerem jak najbliższej prawej krawędzi jezdni. Podał nadto, iż kamera, która zarejestrowała całe zdarzenie umieszczona została na ramie roweru którym się poruszał.

W dniu 10.03.2016 r. do Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Stołecznej Policji stawił się P. O. (mąż M. O.), który został przesłuchany w sprawie w charakterze świadka (k.17-18). Tego samego dnia tj. 10.03.2016r. P. O. został postawiony zarzut popełnienia wykroczenia z art.86§1 kw. w zw. z art.24 ust.2 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym, po czym przesłuchany został jako osoba co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie (k.20-22). P. O. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Oskarżyciel publiczny nie przeprowadzał w przedmiotowej sprawie innych czynności dowodowych, w szczególności nie przesłuchał na okoliczności przedmiotowego zdarzenia leasingobiorcy przedmiotowego pojazdu tj. M. O. i w oparciu o tak zgromadzony materiał dowodowy skierował do tut. sądu wniosek o ukaranie P. O. za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 24 ust. 2 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

Przesłuchany przed sądem P. O. (k.47-48) ponownie nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż podczas pobytu w (...) przy ul. (...) funkcjonariusz policji odtworzył mu film, na którym widoczny był F. (...), samochód takiej samej marki jak on użytkuje, o tym samym kolorze i o takich samych jak jego tablicach rejestracyjnych. Obwiniony wskazał, iż samochód, który użytkuje używał również innym osobom. Jak wyjaśnił nie przypomina sobie, żeby tego dnia co postawiony ma zarzut- jechał ulicą, ponadto podkreślił iż na nagraniu nie jest widoczny kierujący tym pojazdem. Na pytanie oskarżyciela publicznego obwiniony wyjaśnił, iż na co dzień to on porusza się tym pojazdem, jednakże pojazd ten używał również swojemu ojcu oraz koledze. Wskazał, iż nie pamięta czy w dacie zdarzenia poruszał się tym pojazdem. Na pytanie Przewodniczącej podał, iż samochód marki F. (...) o nr rej (...) został mu używany do dyspozycji przez jego żonę M. O.. Oświadczył, iż nie posiada wiedzy w jakich okolicznościach ustalono, iż to on krytycznego dnia użytkował pojazd, zaś jego żona nie była wzywana do wskazania jako użytkownik pojazdu, komu powierzyła w/w pojazd w dniu zdarzenia. Po okazaniu obwinionemu protokołu z przesłuchania go w sprawie w charakterze świadka k.17-18 potwierdził, iż znajduje się na nim jego podpis, ale nie przypomina sobie okoliczności przesłuchania, nie pamięta czy był rozpytywany na okoliczności kto tego dnia prowadził pojazd.

Przesłuchany przed sądem w charakterze świadka M. S. (k.55-57) wskazał, iż nie kojarzy osoby obwinionego. Podtrzymał swoje zeznania złożone w toku postępowania wyjaśniającego, wskazując jeszcze raz przed sądem, iż na co dzień porusza się rowerem, a czasami nagrywa swoje przejazdy. Kamerę umieszcza pod miejscem montażu bidonu, celem rejestracji drogi lub z przodu nad widelcem. Jego zdaniem kierowcy prawie nigdy nie zachowują bezpiecznej odległości od rowerzysty, zaś pojazd marki F. (...) o nr rej (...) przejechał od niego w odległości ok. 10-20 cm. W/w wskazał, iż powyższe spowodowało, że zdecydował się walczyć z takimi zachowaniami kierowców, głównie na ul. (...), ponieważ do takich zdarzeń dochodzi tam nagminnie. Na pytanie Przewodniczącej świadek wskazał, iż nie wiadomo mu kto kierował pojazdem w krytycznym okresie. Jednocześnie wskazał, iż kamera zamontowana na rowerze nie daje możliwości zarejestrowania osoby, która kieruje pojazdem, rejestruje tylko tył samochodu, który go wyprzedza.

Przesłuchana po raz pierwszy przed sądem w charakterze świadka M. O. (k.57) wskazała, iż tytuł prawny do pojazdu marki F. (...) o nr rej (...) stanowi umowa leasingu. Leasingobiorcą jest Kancelaria Notarialna którą prowadzi, zaś samochód ten użytkuje tylko w charakterze pasażera. Podała, iż w/w pojazdem najczęściej jeździ jej mąż, P. O., ale również zdarza się, że obwiniony pożycza samochód swojemu ojcu, B. O.. Zdaniem świadka na co dzień kluczami do pojazdu oraz dokumentami dysponuje jej mąż, P. O.. Świadek nie była jednak w stanie wskazać kto w dniu 18 sierpnia 2015r. w W. na ul. (...) był kierowcą samochodu marki F. o nr rej (...).

Wezwany do sądu w charakterze świadka B. O. (k.69) oświadczył, iż korzysta z prawa do odmowy złożenia zeznań w sprawie toczącej się przeciwko jego synowi.

Na nagraniu zarejestrowanym przez M. S., odtworzonym na rozprawie w obecności stron- nie widać osoby, która w dniu 18.08.2015r. kierowała pojazdem marki F. o nr rej. (...) na ul. (...) pomiędzy ul. (...) a ul. (...).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego sąd ocenił jako dopuszczalną przez przepisy prawa linię obrony, która to linia obrony nie została podważona przez dowody zgromadzone w sprawie niniejszej przez oskarżyciela publicznego na poparcie stawianego obwinionemu zarzutu. Wskazać w tym miejscu należy, iż to na oskarżycielu publicznym ciąży obowiązek zgromadzenia materiału dowodowego w celu wykazania w sposób nie budzący żadnych wątpliwości sprawstwa i winy osoby przeciwko której sformułowany został zarzut we wniosku o ukaranie. Osoba obwiniona nie ma natomiast obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść, może także skorzystać z prawa odmowy złożenia wyjaśnień, zaś wcześniejsze złożone przez taką osobę zeznania w charakterze świadka - nie mogą zostać odtworzone przed sądem i zaliczone w poczet materiału dowodowego. Wskazać w tym miejscu należy, iż żaden z przesłuchanych przed sądem świadków nie wskazał, aby to obwiniony w krytycznym czasookresie prowadził pojazd marki F. o nr rej. (...) na ul. (...) pomiędzy ul. (...) a ul. (...). Świadek M. S. jak sam przyznał przed sądem nie widział kierowcy tego samochodu, zaś obraz zarejestrowany przez jego kamerę nie obejmuje swoim zasięgiem kierowcy przedmiotowego pojazdu. Podobnie żona obwinionego zeznała, iż nie wie kto krytycznego dnia prowadził pojazd, którego była leasingobiorcą, wskazując, iż pojazd ten najczęściej użytkował jej mąż, jednak użyczał go także swojemu ojcu. Pytana, stwierdziła, że nie kojarzy aby otrzymała wezwanie do wskazania kto konkretnego dnia jeździł jako kierowca przedmiotowym pojazdem, oświadczyła także iż nie wie w związku z jakimi okolicznościami mąż był przesłuchiwany na Policji, nie wie też jak to się stało, że to mąż poszedł na Policję. W/w przed sądem nie była w stanie wskazać kto w dniu 18.08.2015r. na ul. (...) był kierowcą samochodu F. o nr rej. (...) i żadnych takich ustaleń nie prowadziła po tym jak mąż został przesłuchany na Policji.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż materiał dowodowy zabezpieczony w sprawie przez oskarżyciela publicznego nie dostarczył podstaw do podważenia twierdzeń oskarżonego, iż to nie on krytycznego dnia prowadził pojazd marki F. o nr rej. (...).

Zeznaniom świadka M. S. sąd dał w pełni wiarę, albowiem w/w w sposób przekonujący, a zarazem obiektywny odtworzył swoją wiedzę na temat krytycznego zdarzenia, przyznając jednocześnie, iż nie widział osoby sprawcy zdarzenia drogowego do którego doszło na jego szkodę. Tym samym przyznał, iż nie jest w stanie powiedzieć, iż kierowcą pojazdu w dniu zdarzenia był P. O. obwiniony w tej sprawie.

Z dużą ostrożnością sąd podszedł do oceny zeznań świadka M. O., która będąc osobą bliska dla obwinionego była zainteresowana w korzystnym dla niego rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy. Wskazać jednak należy, iż zaniechanie przez oskarżyciela publicznego rozpytania w/w świadka bezpośrednio po ujawnieniu zdarzenia drogowego, na okoliczności istotne z punktu widzenia merytorycznego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy (tj. wezwania w/w jako leasingobiorcy do wskazania, kto w dacie czynu był faktycznym użytkownikiem pojazdu) sprawiło, iż w toku późniejszego postępowania brak było już dowodów do dokonania ewentualnej negatywnej weryfikacji twierdzeń w/w jakie zaprezentowała przed sądem. Odstąpienie przez oskarżyciela od przesłuchania M. O. w charakterze świadka na etapie postępowania wyjaśniającego jest tym bardziej niezrozumiałe w sytuacji, w której jak wynika z pisma leasingodawcy to w/w, a nie jej mąż - była posiadaczem przedmiotowego pojazdu i to na niej zgodnie z przepisami z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997r. „Prawo o ruchu drogowym” (Dz.U. Nr 108 poz. 908 ze zm.) ciążył obowiązek przekazania oskarżycielowi takich informacji.

Odnosnie pozostałych dowodów zgromadzonych zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 76 § 1 k.p.w., sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego, nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności, ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle tak zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, po dokonaniu jego oceny w oparciu o dyrektywy wskazane w art. 7 k.p.k. należy stwierdzić, iż brak jest w ocenie sądu dowodów które wskazywałyby w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż to obwiniony P. O. był w krytycznym czasookresie kierowcą marki F. (...) o nr rej (...). Z tych wszystkich względów mając na uwadze zasadę, iż nie dające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść osoby obwinionej - sąd uniewinnił obwinionego od stawianego mu zarzutu.

O kosztach sądowych, sąd orzekł na podstawie art. 118 § 2 k.p.w.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku.